

نمی‌خواستیم «دید در شب» رادر تلویزیون تکرار کنم

۱۴ تلویزیون دریکی، دو سال اخیر، فراز و نشیب‌های بسیاری را پشت سر گذاشت و تصور می‌کنم در حال حاضر به لحاظ درون‌سازمانی به آرامش نسبی رسیده‌است. شرایط را چطور ارزیابی می‌کنید؟ آقای علی عسگری یک مدیر فنی و از نظر بنده در سازمان صداوسیماست و رسانه را به لحاظ فنی خوب می‌شناسد. من هم فکر می‌کنم تلویزیون چندین ماه است که از تنش‌های دورن‌سازمانی دور شده و به یک ثبات درون‌سازمانی رسیده‌است که به تولیدات روی آتین کمک خواهد کرد. ما قبل از پول و مسائل مالی به آرامش نیاز داریم. اما باز اینجا دوست دارم حقیقت را شفاف‌تر بیان کنم که من با بسیاری از تصمیمات آقای سرفراز، به‌عنوان یک نیروی مختصر حرفه‌ای موافق بودم؛ از جمله کاهش دامنه نیروی انسانی، ادغام برخی شبکه‌ها و هدفمندکردن شبکه‌های تلویزیونی. به نظر، اینها کارهای خوبی بودند که آقای سرفراز در حال انجامشان بود اما سرعت این تغییرات را نتوانست با سطح آستانه تحمل سازمان هماهنگ کند. فکر می‌کنم سرعت تغییراتشان تند بود. اما نخستین محصول علی عسگری برگشتن آرامش و ثبات به بدنه سازمان است.

۱۴ ساختار برنامه‌های گفت‌وگو محور تلویزیون از آن‌دست اتفاقاتی است که تعریف جدیدی پیدا کرده و شاید بهتر بتوان گفت در این‌گونه برنامه‌ها کمتر جالش با اتفاقی می‌بینیم. نگاه شما به این برنامه‌ها چیست؟

ساده‌ترین و سخت‌ترین نوع برنامه‌سازی برنامه گفت‌وگو محور است. به جهت ابزاری ساده‌ترین اما به جهت سطح تأثیرگذاری سخت‌ترین نوع برنامه‌سازی است. چون در یک مقطع زمانی فشرده، تکثیر برنامه‌های تلویزیونی و افزایش ساعات پخش داشتیم و به همان اندازه نیروی رسانه‌ای خوب در سازمان نداشتیم، پس طبیعی بود اولین و ساده‌ترین رویکردی که اتخاذ شد این بود که دو تا میل، یک دکور و یک مجری و میهمان می‌گذاریم و برنامه گفت‌وگو محور تولید می‌کنیم. اما این برنامه به لحاظ ساختاری گفت‌وگو محور است نه سطح تأثیرگذاری را دامنه مخاطب، «مردم ایران سلام»، «کوله‌پشتی»، «ماه عسل» از نمونه‌های موفق در ساختار گفت‌وگو محور بودند که کیفیت محتوایی را به موازات ساختار اثر رعایت کرده بودند. بنابراین برای تولید برنامه گفت‌وگو محور بیشترین حساسیت‌ها را در حوزه رسانه‌ای باید به خرج دهیم.

مستند بلند «ریکی درباره لیکاک» درباره زندگی و آثار «ریچارد لیکاک»، مستندساز برجسته و فقید انگلیسی و ملقب به پدر «سینماحقیقت»، در بخش پرتره دهمین جشنواره بین‌المللی فیلم مستند ایران «سینماحقیقت» روی پرده می‌رود.

ریچارد لیکاک فقید که خود هشت سال پیش میهمان ویژه و برنده تندیس جشنواره سینماحقیقت در تهران بود، در دهه ۵۰ میلادی همراه با «پنه‌پیکر»، «رابرت درو» و «آلبرت مایزلس» پایه‌گذار اصلی جنبش سینماحقیقت شد؛ جنبشی که به واسطه نزدیکی فیلم‌ساز به موضوعات و تکنیک منعطف و متمرکز، تحولی اساسی در مستندسازی ایجاد کرد. لیکاک پیش‌تر با فیلم‌برداری دو شاهکار سینمای مستند «نانوک شمال» و «داستان لوپیزبانا» هر دو ساخته رابرت فلاهرتی، نام خود را در تاریخ سینما ثبت کرده بود.

امروزه میراث سبکی که ریچارد لیکاک پایه گذاشت، سینمای مستقیم یا سینماحقیقت در فیلم‌های مستند است که حتی در بسیاری از فیلم‌های داستانی جهان هم به چشم می‌خورد. پرتره جذاب، تیزبین و مفصل «ریکی درباره لیکاک» ضمن ثبت و تشریح شیوه کاری یکی از بزرگ‌ترین مستندسازان جهان، تصویری صمیمانه و همه‌جانبه از زندگی و نگاه او نیز است. خانم «جین واینر»، کارگردان فیلم، خود از شاگردان و همکاران لیکاک بوده که تاکنون مستندهای تحسین‌شده‌ای را نظیر همسه پیژویتر، راوی شانکار و ناپدیدشدن رموز زنبورها ساخته است.

برگزیدگان سومین جشنواره بزرگ مستند جهان در تهران

دهمین دوره جشنواره بین‌المللی «سینماحقیقت» در بخش «آینه یک جشنواره» میزبان آثار برگزیده جشنواره بین‌المللی فیلم مستند «کپنهاگ» موسوم به CPH DOX است.

روابط عمومی جشنواره بین‌المللی سینماحقیقت اعلام کرد: CPH DOX به نوشته وب‌سایت این جشنواره، سومین جشنواره مستند بزرگ جهان و از

عکس هنر آنلاین

نوربخش در هفدهمین جشن اهالی موسیقی

صدای شجریان حق الناس است

شرق: تجلیل از لوریس چکناواریان، آذین موحّد، سیاوش ظهیرالدینی، میلاد کیانی و فرمان مرادی در هفدهمین جشن خانه موسیقی شامگاه شنبه دهم مهر در تالار وحدت تهران برگزار شد. محمد سریر در این مراسم گفت: ما باید سال‌های آینده در عرصه موسیقی دنبال هنرمندان جوانی باشیم که واقعا از استعدادهای ناب‌ی برخوردارند. بر ما لازم است که به سهم خود از هنرمندان جوان حمایت بیشتری کنیم. به هر ترتیب بسیار خوشحالم که چنین ارکستری در خانه هنرمندان ایران تشکیل شده و ما می‌توانیم در خدمت شما عزیزان باشیم.

دفاع از موسیقی قم

حمیدرضا نوربخش، مدیرعامل خانه موسیقی، بیان کرد: این مراسم به ماجرای لغو کنسرت‌ها اشاره کرد و گفت: وقتی ما یک قانون داریم، یک نظام داریم و یک حکمیت، پس چرا در بخش‌هایی از جغرافیای این سرزمین کنسرت غیرمجاز است و کسی نمی‌تواند در آنجا برنامه‌ای اجرا کند. وقتی در نظرسنجی برنامه «زاویه» شبکه چهارم سیما ۹۹ درصد از مردم می‌گویند اجرای برنامه موسیقی در شهرهای زیارتی مشکلی ندارد، اگر نظر فقها بر این مبناست که چنین ماجراهایی را باید به عرف واگذار کرد، پس باید به این نکته برسیم که افکار عمومی یعنی عرف و وقتی عرف مشکلی برای برگزاری کنسرت ندارد، بنابراین برگزاری کنسرت هم مشکلی نخواهد داشت. وی افزود: همه ما باید تابع قانون باشیم. اتفاقا بزرگ‌ترین دستاورد نظام جمهوری اسلامی ایران قانون است. همین چند روز پیش در شهر قم از سوی یک گروه بسیار خوب و ارزشمند موسیقی، برنامه‌های هنجارمند

سوسن بخشایش صدابردار، میلاد کیایی آهنگ‌ساز و نوازنده سنتور، فرمان مرادی از سازندگان مطرح ساز ایرانی، سیدعباس سجادی مجری و پژوهشگر و کارشناس موسیقی از جمله هنرمندانی بودند که در این بخش تقدیر شدند.

پیش‌گوستان

سوسن بخشایش صدابردار، میلاد کیایی آهنگ‌ساز و نوازنده سنتور، فرمان مرادی از سازندگان مطرح ساز ایرانی، سیدعباس سجادی مجری و پژوهشگر و کارشناس موسیقی از جمله هنرمندانی بودند که در این بخش تقدیر شدند.

۸ سال پس از حضور «ریچارد لیکاک» در تهران

پر تره پدر سینماحقیقت در جشنواره «سینماحقیقت» روی پرده می‌رود

برنامه‌های متنوعی را نظیر فوروم تولید مشترک، بازار فیلم، کارگاه‌های آموزشی و...

نیز برپا می‌کند.

جشنواره دهم سینماحقیقت در بخش «آینه یک جشنواره»، مستندهای جدید و برتر عرضه‌شده در CPH DOX را مرور می‌کند.

نمایش پرتره «جان برجر» در سینماحقیقت

پرتره «جان برجر»، هنرمند داستان‌نویس، شاعر و نقاش انگلیسی، در مستند «فصول در کوینسی» ساخته تیلدا سویینتون، در دهمین جشنواره بین‌المللی فیلم مستند ایران «سینماحقیقت» روی پرده می‌رود.

جان برجر (۸۹ ساله) که نویسنده رمان‌های جی (۱۹۷۲) برنده جایزه ادبی بوکر، از آ تا ایکس (۲۰۰۸)، نقاشی از زمانه ما (۱۹۵۸)، آزادی کورکر (۱۹۶۴) و ده‌ها کتاب شعر و نمایش‌نامه است، در سال ۲۰۰۹ موفق به کسب جایزه قلم طلایی انجمن نویسندگان جهانی شده است.

در این مستند او از زندگی، عقاید و آثارش با «تیلدا سویینتون»، بازیگر انگلیسی، می‌گوید. این فیلم مستند در بخش ویژه جشنواره جهانی برلین نیز نمایش داده شده است.

تیلدا سویینتون (۵۵ ساله)، کارگردان مستند «فصول در کوینسی»، برنده جایزه اسکار بهترین بازیگر نقش مکمل برای بازی در فیلم مایکل کلیتون (۲۰۰۷) است و در فیلم‌های مورد عجیب بنجامین باتن (دیوید فینچر)، آسمان وانیلی (کامرون کرو)، هتل بزرگ بوداپست (وست اندرسون)، اقباس (اسپایک جونز)، جولیا (اریک زونکا) و کنستانتین (فرانسیس لورنس) هم به ایفای نقش پرداخته است. وی برای بازی در فیلم «انتهای عمیق» (اسکات مک‌گیهی) نامزد دریافت جایزه گلدن گلوب شده بود.

گفتنی است مستند «فصول در کوینسی» در بخش پرتره جشنواره بین‌المللی «سینماحقیقت» روی پرده خواهد رفت.

«مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی سازمان امور سینمایی، دهمین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم مستند ایران «سینماحقیقت» را در روزهای ۱۴ تا ۲۱ آذر ۱۳۹۵، با شعار «حقیقت بهترین راهنماست» که از فرمایشات حضرت علی(ع) است، در شهر تهران برگزار خواهد کرد.

عکس هنر آنلاین

با تقدیر از فرامرز شریفی

نهمین جایزه معماری داخلی ایران اهدا شد

این بخش را بر عهده داشت. زهادی از مهدی علیزاده که سال گذشته در این بخش از او تقدیر شده بود و فریار جواهریان دعوت کرد برای اهدای لوح تقدیر فضل‌نامه معماری و ساختمان روی صحنه بایبند و این جایزه به او اهدا شد. پس از آن ایرج اعتصام و سیدهادی میرمیران از طرف بنیاد معماری میرمیران لوحی را به فرامرز شریفی تقدیم کردند. ایرج کلاتری نیز به نمایندگی از جامعه مهندسان معمار ایران لوحی را برای تقدیر از فرامرز شریفی به او تقدیم کرد. کلاتری چند کلامی درباره شریفی صحبت کرد؛ او گفت: «زمانی که در دانشگاه جواهریان، ایرج اعتصام، حمید میرمیران، ایرج کلاتری و درسی می‌خواندیم، آقای شریفی سال‌بالاتر من بودند، همیشه با لطف و مهربانی زیادی از من پشتیبانی کرد و محبت‌های او را فراموش نمی‌کنم. به‌مرور متوجه شدم فرامرز شریفی توانایی‌هایی دارد که ربطی به سیستم آکادمیک دانشگاه ندارد و تحلیل بسیار قوی او من را شگفت‌زده می‌کرد. او همیشه توانایی خوبی در طراحی دارد و کارهایش جدید است و تکرار در آن دیده نمی‌شود و سبک زندگی‌اش نیز کاملا سبک زندگی یک معمار است».

تقدیرها

در ادامه تقدیرها از فرامرز شریفی، حسن اسحاقی به نمایندگی از کانون مهندسان معمار دانشگاه تهران، لوحی را به او تقدیم کرد. پس از آن لوح‌های یادبودی نیز از طرف انجمن مفاخر مهندسان معمار ایران و مدیر جامعه مهندسان داخلی ایران به این معمار اهدا شد. پایان‌بخش مسابقه، اهدای جوایز نهمین جایزه معماری داخلی ایران بود، در بخش خارج از مسابقه سولماز فولادی، نیما کیوانی و سینا کیوانی برای طراحی داخلی پروژه مهر خانه، شایسته تقدیر شناخته شدند. در بخش پروژه‌های مسکونی، دفتر معماران پیشان- زهرا مختاری‌پور، ابراهیم مختاری‌پور، ابراهیم خسروتاج، کانیون مشهودی و طاهره مختاری‌پور تقدیر شدند. دومین گروهی که در این بخش شایسته تقدیر شناخته شدند، استودیوی معماری‌کات بود که مهدی کاموزیا و هلنا قبری در این بخش تقدیر شدند. دفتر معماری ال‌شتر- حامد مرادی‌الشتر نفر دوم این بخش معرفی شد و سعید میرمحمدصادقی ولادن زارعی نفر اول این بخش معرفی شدند. در بخش پروژه‌های تجاری، از پرما جهانگرد و محمدکانی‌سوران تقدیر شد. جایزه دوم این بخش به‌صورت مشترک به الهام مستوری، امیرمهدی مستوری و شهاب میرزاییان برای پروژه طراحی درواخانه نوید و روند هماهنگ- علی حمیدی‌مقدم برای طراحی مرکز خرید ماهر تعلق گرفت. جایزه نخست این بخش نیز به شبیر موسوی، امیررضا فاضل و مهدی کلاهی اهدا شد. در بخش ساختمان‌های اداری نیز از حامد بدری‌احمدی و مرتضی شهبانی‌نژاد تقدیر شد و جایزه اول این بخش به رنا دیزاین (رضا نجفیان) تعلق گرفت. در بخش عمومی نیز از گروه معماران مدام، ساناز قائم‌قوامی و محبتی محمدظاهری تقدیر شدند. گفتنی است شرکت‌های knauf، Bennext و سی‌یون‌سازه مهر حامیان این دوره از برگزاری مراسم بودند.

«پلی لیست» انتخاب کرد

«فرهادی»، سیزدهمین کارگردان هیجان‌انگیز دنیا

شرق: سایت پلی لیست (The Playlist) که اخبار و اتفاق‌های سینمایی و تلویزیونی را پوشش می‌دهد، در حالی فهرست صد کارگردان هیجان‌انگیز دنیا را منتشر کرده که نام اصغر فرهادی در رتبه سیزدهم آمده است. نکته عجیب آنکه در فهرست صد کارگردان هیجان‌انگیز دنیا نام‌هایی مانند فرانسیس فوردر کوبولا، وودی آلن، رومن پولانسکی و برایان بایالما جای ندارند. در این فهرست سه کارگردان ایرانی جای دارند که شامل اصغر فرهادی در مکان سیزدهم و بالاتر از نام سینماگرانی مانند پدرو المودوار، دیوید فینچر، استیون سپوردربک، لارس فون تریر، کریستوفر نولان و استیون اسپیلبرگ است. جعفر پناهی در جایگاه ۵۹ و آتا لیلی امیریور، فیلم‌ساز ایرانی- آمریکایی جایگاه ۹۲ فهرست را به خود اختصاص داده‌اند. در این فهرست درباره هر فیلم‌ساز به شرح جایگاه او پرداخته‌اند. درباره فرهادی می‌خوانیم: سینمای دنیا از نگاه کلی و سینمای ایران به طور اخص، با مرگ عباس کیارستمی فقدان‌ی بزرگ را تجربه کرد. اگر بخشی از ابعاد یک اسطوره، سبک فیلم‌سازی او باشد که الهام می‌بخشد، یقیناً میراث کیارستمی قابل‌تشخیصی است چون «فرهادی» تا حد زیادی بخشی از این میراث است. فرهادی پس از موفقیت بزرگش به دلیل ارائه شاهکار انسان‌گرایانه‌اش؛ یعنی فیلم «جدایی» بسیار مورد توجه واقع شد، اما فیلم‌های قبلی او به‌ویژه

خرابات

فصل‌های پراکنده از یک دنیای حسی وشاعرانه

جواد طوسی

● در ذات هنر، تجربه و حس‌خلاقانه می‌جوشد، از طرفی، سینمای مستند بستر مناسبی برای رسیدن به نگاهی تجربی و بازی سنجیده با فرم است. رومانی از فیلم «۷۶ دقیقه و ۱۵ ثانیه با عباس کیارستمی» ساخته سیف‌اله صمدیان جمعه‌شب در موزه سینما، این فرصت را فراهم کرد تا با نمونه متفاوتی از فیلم مستند تجربی روبه‌رو شویم. شخصیت فرهنگی- هنری صمدیان با عکاسی و سینما و تصویر شکل گرفته است. او در سال‌های نه‌چندان دور ناشر «مجله تصویر» بود که نگاهی تخصصی و در عین حال نوستالژیک و مدرن به حوزه عکاسی داشت و تا مدتی بدون وقفه چاپ می‌شد. اما در سال‌های اخیر که این مجله تبدیل شده به سالنامه، حضور دغدغه‌مند صمدیان را در رشته موردعلاقه‌اش در جشنواره‌ای در اسفندماه می‌بینیم که در محل خانه هنرمندان برگزار می‌شود و به آن همه شور و انرژی او غبطه می‌خوریم. صمدیان در عین حال که آثری از مردم‌گریز نیست و روحیه‌ای اجتماعی دارد، سلیقه و نقطه انتخابش به نخبه‌گرایی متمایل است. علاقه او به فرم و حس و نگاه شاعرانه و کشف زبان و دنیای تازه در تصویر باعث نزدیکی و انس و الفت ریشه‌دارش با عباس کیارستمی در این سال‌ها شد. قاعدتا این همراهی و محرم‌بودن برای آدم‌سی همچون سیف‌اله صمدیان که همواره اسلحاهش (دوربین) را با خود حمل می‌کند، مترتباتی مناسب و پیرویمان در درازمدت فراهم می‌کند. اینجاست که انتخاب و همسویی و تفاهم اولیه و ارتباط مداوم بعدی می‌تواند زمینه‌ساز ثبت مرحله به مرحله لحظات خلاقانه و شکل‌گیری تدریجی یک اثر مستند بدیع شود. این اتفاق به همین راحتی در جامعه جداافتاده و خالی از اعتماد معاصر رخ نمی‌دهد. یاد موقعیت‌های مناسبی پیش بایداد تا این وجوه و دنیاهای مشترک (فارغ از سن و سال و نسل قدیم و جدید) خودش را نشان دهد و به خلوت و محرم‌شدن کشیده شود. رفته‌رفته دو نفر که همدیگر را پیدا کرده‌اند، انگار حرف و زبان هم را می‌فهمند و فضا و مناسبات و رابطه‌های عاطفی و فرهنگی ایجادشده برای ثبت و شکار لحظه‌های هنرمندانه و رسیدن به بیانی موجز و خلاقانه جان می‌دهد. این پیوند و هم‌دلی و بده‌بستان را در کلیت فیلم «۷۶ دقیقه و ۱۵ ثانیه» می‌توان دید. ما بر اساس این فصل‌های پراکنده که مقاطع سنی این سالیان کیارستمی و تجربه‌های هنری‌اش را دربر می‌گیرد، به طور غیرمستقیم با شناسنامه و دغدغه‌های دوران میان‌سالگی به بعد او و همه بازیگوشی‌ها و سرخوشتی و تلخ‌اندیشی و حس ناب شاعرانه‌اش در گستره هنر آشنا می‌شویم. اگر آدم سرتقی مثل سیف‌اله صمدیان هوایی فیلم‌سازی از جنس کیارستمی نمی‌شد و این هم‌زیستی مسالمت‌آمیز و آمیخته با رفاقت شکل نمی‌گرفت و دوام پیدا نمی‌کرد، چنین مستند شناسنامه‌داری که با فرم و تصویر و صدای زمینه حرف می‌زند و دنیا و دغدغه‌ها و تلاطمات روحی و جهان‌بینی یک فیلم‌ساز صاحب سبک را در معرض دید ما با بیانی موجز و هنرمندانه قرار می‌دهد، خلق نمی‌شد. در این مستند غیرمتعارف سیف‌اله صمدیان، خالق و مخلق از هم تفکیک‌پذیر نیستند و در هم تنیده شده‌اند.

خط و نقطه

پوستر صلح در موزه هنرهای معاصر اصفهان

● شرق: نمایشگاه «پوستر صلح» در موزه هنرهای معاصر اصفهان برگزار شد. این نمایشگاه به پیشنهاد موزه هنرهای معاصر اصفهان گردآوری شده است. نمایشگاه شامل پوسترهای ۱۴ دیزاینر (طراح) جهان است که پیش‌تر توج صابری‌وند در ستون «فرم و صلح» روزنامه شهروند برسی و نقد کرده بود. غیر از موضوع پوسترها، همگی یک ویژگی ثابت دارند و آن سادگی پوسترهاست. ساده، هم در شیوه ایده‌پردازی و هم در طراحی. تقریبا نصف پوسترها تک‌رنگ مشکی هستند. پوسترهای رنگی دیگر هم از حداقل کمان‌های بصری و رنگ‌ها تشکیل شده‌اند. به این تعبیر می‌توان گفت پوسترهای این نمایشگاه پوسترهایی مینی‌مالیستی هستند. از اروپا چند پوستر مهم از کشور لهستان در نمایشگاه حضور دارند که کشور صاحب‌سبکی در تاریخ پوستر است، همین‌طور از بلژیک، چک و آلمان آثاری برای نمایشگاه انتخاب شدند. یک طراح از آمریکا و یک طراح ژاپن‌بیمواد از از آفریقا در این نمایشگاه پوستر دارند و از قاره آسیا هم پوستر طراحانی از ترکیه، روسیه، چین و کره حضور دارند. از ایران هم از یک طراح جوان پوستر، به نام الهام اسحاقی، پوسترتری مربوط به پناهنده‌های سوری هست که اخیرا در نمایشگاهی در ایتالیا به نمایش درآمده بود.